

Kult naszej Patronki widoczny jest także poza świątynią, np. w miejscowości Chrusty stoi kapliczka pochodząca z drugiej połowy XVIII wieku. Wewnątrz znajduje się postać świętej Rozalii, która przedstawiona jest w formie drewnianej, polichromowanej rzeźby o wysokości 89 cm. Wykonana została w stylu późnobarokowym przez nieznanego artystę lokalnego.

Święta stoi na niskim piedestale z prawą nogą lekko wysuniętą, zgiętą w kolanie, podpartą o podwyższenie: prawa ręka jest podniesiona na wysokość piersi, równoległa do niej lewa, nieco opuszczona, zgięta i wysunięta; głowa – o młodych rysach twarzy – skrzyśniona w kierunku lewego ramienia. Święta ukazana jest w długiej, błękitnej sukni o zawiniętych do łokci rękawach, sięgającej do bosych stóp, podszytej białą tkaniną oraz w silnie pofałdowanym, ciemnoczerwono - ugrowym płaszczu na plecach, przerzuconym przez biodra na brzuch. Włosy ma zaczesane do góry - pukle są bordowe, takie same usta, a karnacja różowa.

Obecność naszej patronki widoczna jest do dziś. Przykładem może być przekazanie przez rodzinę ppłk. Mieczysława Białkiewicza, jako wota dziękczynne za opiekę św. Rozalii, jego odznaczeń, zdobytych podczas II wojny światowej. Mieczysław Białkiewicz urodził się 20 grudnia 1919 r. w Zagnańsku i został ochrzczony w naszym kościele parafialnym.

W 2011 r. dla jako dar dziękczynny, rodzina Państwa Grudzieńskich przekazała do kościoła chorągiew, przedstawiającą z jednej strony wizerunek Ojca Świętego, a z drugiej św. Rozalię.

Przygotował Roman Piskulak

NIEDZIELNIK - DODATEK MIESIĘCZNY nr 3 - SIERPIEŃ 2017 r.

PARAFIALNE SPOTKANIA Z HISTORIĄ

W tym roku przypada 340. rocznica pierwszej konsekracji świątyni oraz jubileusz 60-lecia poświęcenia rozbudowanego kościoła.

W czasie VIII festynu parafialnego odbędzie się **RODZINNY KONKURS** na temat HISTORII KOŚCIOŁA i ŚW. ROZALII, dlatego w dodatku do *Niedzielnika* ukazują się informacje, które pomogą przygotować się do turnieju. Wszystkich serdecznie zapraszamy do udziału.

Relikwie św. Rozalii w Zagnańsku

W niedzielę, 15 listopada 1970 roku, biskup sufragan kielecki dr Edward Materski przekazał relikwie patronki św. Rozalii do kościoła. W dokumentach parafialnych czytamy: „(...) oficjalnie przekazaliśmy miejscowemu proboszczowi ks. kanonikowi Janowi Kurczabowi, relikwie św. Rozalii, patronki tutejszego kościoła, osobiście przywiezione przez Nas z Rzymu na prośbę wspomnianego księdza kanonika. Relikwie te, umieszczone w nowo sporządzonym relikwiarzu, po uczczeniu przez zebrane duchowieństwo, zostały przeniesione w procesji do kościoła. Uroczystość zgromadziła wielką liczbę parafian (...)”. Na zakończenie ksiądz biskup polecił opiece św. Rozalii całą parafię.

Relikwiarz wykonany jest z połączanego metalu w kształcie krzyża ustawionego na okrągłej podstawie. Na trzonie znajduje się metalowy talerzyk, wyżej umieszczona jest ozdobiona wieńcem z rubinów puszka z relikwiami św. Rozalii. Górne ramiona krzyża znajdują się na tle utworzonym przez symbole czterech Ewangelistów.

Św. Rozalia w świątyni

Ołtarz świętej Rozalii del Pellegrino został wykonany z drewna w XVII wieku. Centralne miejsce zajmuje obraz przedstawiający modlącą się do Matki Boskiej św. Rozalię, która ubrana jest w białą suknię, zieloną tunikę i błękitną opończę. Na głowie srebrzy się książęca korona. U stóp naszej patronki leży otwarta książka z krzyżem włożonym między karty. Matka Boska z Dzieciątkiem unosi się w chmurach i spogląda na swoją służebnicę. Na łukowatym zwieńczeniu obrazu umieszczono srebrny kartusz z napisem *St. Rosalia ora pro nobis* (Św. Rozalio módl się za nami). Nad kartuszem widnieje promienista gloria ze splecionymi literami SR (Santa Rosalia). Całość wykonano z wielkim smakiem i kunsztem. Na zielonym tle ołtarza umieszczono złożone ozdoby roślinne. Kiedyś na mensie tego ołtarza stało drewniane, połączane w środku tabernakulum, w nim przechowywany był Najświętszy Sakrament podczas 40 godzinnej nabożeństwa.

Ołtarz św. Rozalii

Obraz Patronki parafii - św. Rozalii - zasłynął jako cudowny podczas epidemii tyfusu i cholery na Kielecczyźnie w pierwszej połowie XIX wieku. Dlatego w tym okresie kult św. Rozalii w naszym kościele bardzo się rozwinął. Świadczą o tym wpisy w źródłach kościelnych. W sporządzonym przez ks. Izidora Grellę w 1872 r. opisie kościoła czytamy: *„Do weselszych chwil Kościoła zaliczyć ośmielał się te ciągle zamawiane Nabożeństwa przez okolicznych mieszkańców przed ołtarzem Świętej Rozalii - Patronki od morowego powietrza - albowiem podczas grasujących często chorób: cholery, powietrza, tyfusów, zarazy na bydło i ogólnego pomorku - pobożni formując się w znaczne oddziały, wśród pieni pobożnych na ustach i duszy, wśród chorągwi i odgłosu parafialnego bębna, przyciągając wśród znoju, kurzawy i upału do Zagnańska, a padając na kolana przed Ołtarzem Świętej Rozalii - błagają Boga, aby za przyczyną tej Świętej Pustelnicy, nie-szczęścia chorób raczył od nich oddalić, karę za grzechy zasłużoną darować (...). Corocznie prawie Obywatele Kielc zebrawszy się licznie, bo po 800 razem, pod przewodnictwem Duchownym jednego z Xięży Wikaryuszów Kieleckich, przychodzą tu na Nabożeństwo do Świętej Rozalii szukając pociechy duszy i oddalenia wszelkich niepowodzeń i nieszczęść, jakie cudowna Opatrzność na grzeszników zsyla”.*

Trzydzieści lat później ks. A. Czarkowski zanotuje: *„Na ten odpust zaprasza się księży z sąsiednich parafii i przychodzą kompanie z sąsiednich parafii, bo obraz św. Rozalii lud uważa (że) jest cudowny, bo wielu doznało łask od Boga, szczególnie podczas epidemii cholery”.*